

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωή πλήρης πίστεως - αγάπης και σοφίας

64ον

Η ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΠΛΑΚΑ της Ριζαρείου Σχολής έφερε το κάτωθι αρχαϊκό επίγραμμα:

ΤΥΜΒΟΝ ΟΡΑΣ ΠΑΡΟΛΙΤΑ ΘΕΑΦΡΟΝΟΣ ΑΡ-
ΧΙΕΡΗΟΣ
ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΚΛΗΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑ
ΠΑΣ ΔΕΠΛΕΙ ΟΙ ΒΙΟ ΤΟΣ Γ' ΕΥΣΕΒΗ Τ' ΑΡΕΤΗ
ΚΑΙ ΓΑΡ ΔΙΔΑΧΗ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΕΠΕΩΝ
ΤΟΙ ΓΑΡ ΤΟΙ ΔΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΛΥΠΗΣ ΚΑ-
ΤΑΒΕΙΠΕΙ

ΕΥΣΕΒΕΩΝ ΨΥΧΑΙΣ ΜΟΥΣΟΠΟΛΩΝ ΤΕ ΧΟΡΩ
ΚΛΑΙΕΙ ΑΙΓΙΝΗΣ ΙΕΡΗ ΧΟΡΙΝ ΣΕΜΝΕΙΟΥ
ΘΗΛΥΤΕΡΩΝ ΘΕΡΜΑ ΔΑΚΡΥΑ ΛΕΙΒΟΜΕΝΗ
ΚΛΑΙΕΙ ΡΙ ΖΑΡΙΤΩΝ ΘΙΑΣΟΣ ΤΩΝ ΕΩ ΠΑΤΡΙ
ΙΣΑ ΦΛΑΝΤΩΝ

ΟΝ ΜΥΗΣ ΠΡΟΦΩΝ ΕΙΣ ΣΟΦΙΗΝ Κ' ΑΡΕΤΗΝ
ΑΙ ΘΕΛΙΚΩΝΙΑΔΕΣ ΧΩΡΗΒΙΤΙΔΕΣ ΤΕ ΓΕ ΜΟΥ-
ΣΑΙ
ΚΛΑΥΣΑΝ ΑΠΟΙΧΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΔΑΝ ΠΡΟΠΟ-
ΔΟΝ

8.11.1920

Μεταφράσεις του επιγράμματος από την Ροζάνδρα σύ-
νον του Στυλιανού Γονατά, φιλοτεχνήσεις και εις ειδικόν χα-
ραχθείσα πίνακα ανηρτημένον εις τὸν ιδιαίτερον κοίτηνα τοῦ ὁ-
σίου Νεκταρίου, ἐνθα αἰσθάνονται ἱερατικά τὸν ἅφρη, ἐνδύματα
καὶ χρησιμολογούμενα ὑπ' αὐτοῦ ἀντικείμενα.

«Βλέπεις, ὦ διαβάτα, τὸν τάφον τοῦ εὐσεβοῦς Ἀρχιερέως
Πενταπόλεως τοῦ καλονομένου Νεκταρίου Κεφαλᾶ
«Ὅλος ὁ βίος του ἐπέπασε μὲ τὴν εὐσεβίαν καὶ ἀρετὴν καὶ
ἡσχολήθη μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν οὐρανίων λόγων. Διὰ τοῦτο
ἀφίεντο φροδερὸν πόνον λύπης εἰς τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν καὶ εἰς
τὸν κύκλον τῶν ἀγαπώντων τὰς Μούσας.

Κλαίει ἡ σεμνὴ ἀδελφότης τῆς ἱερᾶς μονῆς γυναικῶν τῆς
Αἰγίνης, χύνοσα θερμὰ δάκρυα.

Κλαίουν οἱ Ριζαίται τὸν διδάσκαλον τῆς ἀναγεννήσεως
τῆς Πατρίδος.

Τοῦτον ἐκλεκτικὸς εἰς σοφίαν αἱ Μούσαι ποῦ ζοῦν εἰς τὰ
δουρὰ τοῦ Ἑλλάδος.

Ἐκλάσαν ἀποθανόντα τὸν ἀγαπημένον τῶν Μουσῶν τῶν
Πιερίων δόκον.

Ἀπεβίωσα τὴν 8ην Νοεμβρίου 1920».

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀφῆκε διαθήκην, ἔχουσαν οὕτω:
«Ἡ διαθήκη μου. Ὁ ὑποταγόμενος Ἀρχιερεὺς Νεκτάρι-
ος Ἀγίου Κεφαλᾶς, Μητροπολίτης Πενταπόλεως, παρεκλήθη
ἐν Ἑλλάδι καὶ διαμένον ἰδιωτικῶς ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ
κειμένη ἐν τῇ θέσῃ Σάντος, ὡς ἔχον τὰς φένας καὶ ὅλην τὴν
νοῦν, γράφω σήμερον ἐν Αἰγίνῃ τὴν δυνάμειν τοῦ μηνὸς Ἰανουα-
ρίου 1920 ἐν τῇ ἰδιαντέρᾳ οἰκίᾳ μου, τῇ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐν Σάν-
τος ἰδιοκτησίᾳ μου παρὰ τὸ ἱερὸ παρθεῖον, ὅπως κατὰ τὰ τε-
λεσθέντα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἐγκαινία ἐτιμῶσα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀ-
γίας Τριάδος, γράφω τὴν παρούσαν διαθήκην μου, δι' ἧς δια-
θέτω τὰς τῆς περιουσίας μου ὡς ἑξῆς:

Ὁνομάζω καὶ ἐγκαθιστῶ κληρονόμους μου τῆς ἐπὶ τῆς
εἰρημένης ἐν τῇ θέσῃ Σάντος ἰδιοκτησίας μου, τῆς περιουσίας

σῆς εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά μου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ.
17126 παραχωρητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Αἰγι-
νης Γεωργίου Λυκούρη, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Δήμου Αἰγίνης, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4 πράξεως τῆς 17
Φεβρουαρίου τοῦ 1912 ἐτους, ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Κυρίου Μο-
νάχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5279
πρωτοκόλλου τῆς 6 Ἀπριλίου 1912, τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἐ-
θρον ἀνῆγειρον καὶ ἀφιερώσα τῇ τρισηλίου Θεότητι μετὰ τῶν
περὶ κελίων, αἵνα ἀνεκαίνισα καὶ ἀνωκοδόμησα, τῆς ἰδιαντέ-
ρας οἰκίας μου, μετὰ πάσης τῆς ἐπιπλοῦσεως αὐτῆς, ὡς ἔχει καὶ

Ἡ ἐπιτύμβιος πλάκα στὸν τάφο τοῦ Ἀγ. Νεκταρίου, ἐκ τοῦ
ὁποῦ ἀκούονται κρότοι. Εἰς τὴν φωτογραφία, πιστοὶ ἀ-
κροῶνται

ἐδρίσκειται καὶ ὅλης ἐν γένει τῆς περιοχῆς τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος,
ὡς καὶ τῆς ἐν Πειραιεὶ οἰκίας μου κειμένης ἐντὸς τῆς περιφε-
ρείας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Φρασιτίδος, πε-
ριελθούσης εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά μου δυνάμει τοῦ ὑπ'
ἀριθμ. 18573 πωλητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Αἰ-
γίνης Γεωργίου Λυκούρη, τὰς ἐν τῇ Αἰγίνῃ εἰρημένῃ ἰδιοκτη-
σίᾳ μου ἐνδιατωμένους μοναχὰς, τὰς τε χειροτονήσεις καὶ ἀφι-
ερωθείσας τῶ Θεῷ ὑπ' ἐμοῦ ἢ ὑπ' ἑτέρου καὶ τὰς ἐν οὐσας δο-
κίμους καὶ διατάσσας, ὅπως ἀπανα ἡ κινήτη καὶ ἀκίνητος περι-
ουσία μου, ἡ μετὰ θάνατον εὐδελθουμένη ὑποδιότης, εἴτε ἐξ ἁ-
ρογῶν ἢ δωρεῶν ἢ ἀναλλαγῶν, ἀπανα ἡ εἰσβολή μου, ἡ
ἐνδεχόμενη συγγράμματα μου καὶ τὰ ἀνέκδοτα χειρόγραφα μου, ἅ-
παντα τὰ τιμολητῆ ἱερὰ ἢ τοῦ ἁφρη, σαφῶς, ἐγκρίτως, μήτε
πατερίσας, ἀπαντα τὰ ἱερὰ σκεῦη, ὅλα καὶ μένουν ἐνταὶ κτήμα
τῆς ἱερᾶς μονῆς (τοῦ ἱεροῦ παρθεῖονος) ἀναπαλαιοτέρων καὶ
θὰ διαμένοντες εἰς τὴν κυριότητα μου εἰρημένων ἀδελφῶν παθεῖ
νων μοναχῶν.

Δίδω τὸ δικαίωμα τὰς ἐνδιατωμένων τῇ μονῇ μοναχῶς,

ὡπως εἰς ἐγκρινόμεναις ὑπ' αὐτῶν σεμνὰς παρθεῖνους ἐγγράφω-
σι ἐν τῷ μητρώῳ τῆς ἀδελφότητος τῆς ἱερᾶς μονῆς καὶ μετὰ δο-
κίμιας ἀφιερώσει τῇ αἰτίᾳ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, κα-
τὰ τὸν ἔκτον κανόνα τῆς ἐν Κασθαγίνῃ Συνόδου. Παρακαλῶ δὲ
θεομῶς τὸν κατὰ καθῶν Μητροπολίτην, νὰ διαφυλῇ αὐταῖς τὴν
χρῆσιν τῆς ἀφιερώσεως καὶ ἅβλα καὶ μεταδῇ τὸ δικαίωμα τῆς
κληρονομίας εἰς τὰς ἀφιερωθείσας καὶ καρεῖσας μοναχὰς εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὅλα αἱ ἐπιτελεστέαι μακαρίων δύο πλάκες, ἡ τε ἡ ἐ-
πὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἐντελεμένη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπερ-
θύρου τοῦ ἱεροῦ παρθεῖνους (τῆς μονῆς), δι' ἧς ἀφιερούται τὸ
ἅλυν ἱδρυμα τῇ τρισηλίου Θεότητι καὶ ἀναγνωρίζεται ἐνδαιτήρια
τῶν ἐνδιατωμένων δόκων παρθεῖνους, νὰ μένουν ἐνταὶ ἀναπό-
σπαστοι εἰς τὰς θέσεις τῶν εἰς μαρτύριον τῆς σταθερᾶς θελήσε-
ως καὶ τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀφιερώσεως τῶ Θεῷ καὶ τοῦ
δικαιώματος τῶν δόκων παρθεῖνους, ὅπως εἰκόσιν ἐν αὐτῇ πρὸς
αἶνον καὶ λατρίαν τῆς τρισηλίου Θεότητος εἰς τὸν αἰῶνα.
Αἱ εἰρημέναι δύο πλάκες, αἱ ὑπ' ἐμοῦ ἐντελεσθείσαι τὰ ἐξῆς ἀ-
φιερωτικὰ ἐπιγράμματα φέρων (ἐγγραφα αὐθιγμένα ὁ Πενταπό-
λεως Νεκτάριος τὸ ἐξῆς ἀφιερωτικὸν γράμμα).

Ἐπιγράμμα (1) πρῶτον. Τῇ τρισηλίου ἡγίει Θεότητι τὸν
ἱερὸν ἐκ εὐθρον τυπὸν ναὸν εἰς αἶνον αἰδῶν ὁ πᾶσι Πεν-
ταπόλεως Ἀρχιερεὺς Νεκτάριος. Τῇ 1 Ἰανουαρίου 1906 ἐθε-
μελιώθη τῇ 2α Ἰουνίου 1908 ἐγκαινιάσθη.

Ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τοῦ ἱδρύματος τοῦ παρθεῖνους
τῆς μονῆς φέρει τὸ ἐξῆς ἐπιγράμμα.

Ἐπιγράμμα (2) δεύτερον. Τῇ δ' ἀνῆγειρε μονὴν τῇ τοῦ
θεοῦ δοσῶν ταῖς δόξαις μοναχῶς εἰς λατρίαν ἀληθῆ τοῦ τρια-
δικοῦ Θεοῦ, τοῦ τῶν πάντων ποιητοῦ, ὁ τῆς Κυρηναϊκῆς πό-
λεως Πενταπόλεως Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ταπεινὸς Νεκτάριος, ἡ
ἐξ αὐτοῦ οἰκοδομῆς τῇ 1904 καὶ συνετελεσθῇ τῇ 1912.

Εἰς τὰς μοναχὰς ἀναθῶν τὸ καθῶν τῆς ἐκτενώσεως
τῶν χειρογράφων μου, τὸ καθῶν τὸν ναὸν δύνανται, νὰ ἀναθῶν
αὐ καὶ εἰς ἑτέρον. Αἱ μοναχὰ ἀφιερούται, νὰ ἀποδοῦν ὑπόδειγμα
ἀρετῆς καὶ τελειότητος, τὴν δὲ μονὴν ν' ἀναδείξωσι φάρον πνευ-
ματικὸν καὶ δόξαν φρονήσεως καὶ σωφροσύνης. Τὰς ἐν Σουλ-
βείᾳ δύο οἰκίας μου κληροδοτῶ τὸ ἀδελφῶν μου Χαράλαμψι Δι-
μου Κεφαλᾶ. Ἡ παρούσα διαθήκη μου γράφεται ὑπ' ἐμοῦ καὶ
ἐπιμνησθείσα διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ἢν ἔδωκα χεῖρ ἔδωκα, θέ-
λει εὐεχθῇ μετὰ τὸν θάνατόν μου μετὰ δύο τὸν ἐγγράφον μου.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ διαβέτης Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος Δ.
Κεφαλᾶς.

Ἡ ἀνωτέρω ἰδιόχειρος διαθήκη δημοσιεύσθη ἐν δημοσίᾳ
συνεδριάσει τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Πειραιεὶ Πρωτοδικῶν τῇ
24 Νοεμβρίου 1920 (ἀριθμ. πρακτικῶν 51/1920).

Ὡς εἶναι προφανὲς διὰ τῆς ὡς ἀνω διαθήκης, ἡθέλησεν
ὁ δόσιος Νεκτάριος, νὰ καταστήσῃ τὴν ἀδελφότητα τῆς μονῆς αὐ-
τοῦ ἰδίων νομικῶν πρόσωπον ἰδιοδικῶν, ἀνεξάρτητον τῶν
ἐπιμεθεσίων τοῦ ἐκαστοῦ Μητροπολίτου τῆς περιφέρειᾶς ταύ-
της καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν γενικῶς, ἐκ πόσου μὴ πῶς
διελέσθαι αὐτὴν ἡ συνεχωνέουσα μετ' ἄλλης μονῆς. Διαιτέῃ δὲ
τὴν πνευματικὴν μόνον ἐπιστολίαν τοῦ οἴκου ἱεραρχῶν καὶ τὴν
ἀρμοδιότητα τοῦτον ἐπὶ τῶν χανονικῶν διατάξεων τῆς χειροθε-
σίας τῶν μοναχῶν, τὸν ἐκ ταύτης ἀπορρέοντα τῇ ἐκκλησίᾳ δι-
καιωμάτων.

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ

«Ὅπως ἔχομεν ἡδὴ, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διογραφίας, ἀνα-

φέρει, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὡς Κωνσταντινουπόλεως ἐν
κίοντες ἅγιον τὸν Νεκτάριον, τὸ 1961. Ὁσπερὶ τὸν ἀπὸ
γράφει ἡ ἀπόφασις, καὶ ἐν Ἀγίῳ Διακλειμένῳ Πνεύματι
πῶς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅγιον Νεκ-
ταριὸν ἱεροῦ Νεκταρίου Κεφαλᾶς ἀνακαθίσταται τῆς ἁγίας
καὶ Ἀγίας τῆς Ἐκκλησίας, τιμωμένης παρὰ τὸν πᾶσαν.

Ἐγκολούθησε εἰς τὴν Αἰγίναν ἐπισκοπὴν ὁ ἀπὸ τοῦ
Σ. 3 Νοεμβρίου 1961 ἐνεῖ γενικὸς σημασιοποιῶς τῆς ἁγίας
Μονῆς, τῆς πόλεως Αἰγίνης καὶ ἀποκλήρου τῆς πόλεως. Τὴν
πομηνὴν ἐτελεσθῇ λειτουργία εἰς τὸ παρθεῖον τῆς πόλεως. Τὴν
κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν κατέφθασαν χιλιάδες ἀρσενικαί, ὁ
ὁποῖοι κατανυθύνοντο παρὰ τὴν Μονήν, ἐνὰ συγγένους εἰς καθῶν
τῆς πόλεως ἡδύσαν χαρμῶνους. Κατέφθασαν Ἀρχιερεῖς
Ἱερεῖς καὶ οἱ σπουδασταὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Τὴν ὁρῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτελεσθῇ ἀπὸ μοναχῶν Μι-
χαὴλ Ἐπισκοπὴ ὑπὸ τῇ Μητροπολίτῃ «Ὑψὺν καὶ Αἰγίαν» πρὶν
ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἀγίων. Τὸν 8ην Νοεμβρίου ἐτελεσθῇ ἀπὸ Μι-
ναστή, πανηγύριον λειτουργία, ἡ ὁποία ἀνεμετετέλετο ἀπὸ τοῦ
Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁ λειτουργίας ἐπιδέχθησαν τὴν Ἀγ-
κάθον του ἀπὸ τὴν Μονήν εἰς τὴν πόλιν τῆς Αἰγίνης. Πο-
νογόντῃ ἐξαπτεῖρα, φανέραι, λαμάντες, λείψον, πῶς τὰ κατὰ
σιν οἱ σπουδασταὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ τὰ Σουρτῆα. Ἡ
λατρεία πῶσας ἀπὸ τὰς κενετικόντες ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ
κατέληξε στὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸ. Ὅλα τὰ σάτια ἦσαν ση-
μασιοπολημένα καὶ μετὰ κηρία καὶ λιβάνι, πῶς ἔκατε. Πολλοὶ ἀ-
σθενεῖς ἦσαν ἐκλυόμενοι στὸ δρόμο.

Ἐκεῖ ἐνεῖ Δοξολογία καὶ Διαβάστηκε ἡ ἀνακήρυξις τῆς
Οἴκου. Πατριαρχεῖον. Ἐγκολούθησε κηρύγμα ἀπὸ τοῦ Ἐπι-
σκοποῦ Κερύτινης Χρυσόστομον, ἀπὸ τοῦ ὁπλοῦ «Αἰνέωμεν ἐν
δραξ ἐνδόξους καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, τὸ σῶμα
αὐτῶν ἐν τῇ γενεᾷ, τὴν σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοὶ καὶ
τὸν ἔπαινον ἐξαγγελεῖ ἡ Ἐκκλησία» (Σοφία Σαράντ σ. 6-
14).

Τώρα συγγένους καθημερινῶς οἱ πιστοὶ στὴν Αἰγίαν νὰ
προσκυνῶν τὸν τάφον τοῦ Ἀγίου καὶ νὰ ζητήσιν τὰς με-
ταίεσις Του, καὶ τὴν δοῖσθαι Του εἰς τὰς διαφύσεις ἀνάγκης
των. Πολλοὶ ψυχροὶ καὶ ἀπιστοὶ, ὅταν πληγῶνται καὶ ἀποδύν-
ται τὴν ἐνδοξίαν ἡ ἀκούει τὰ ἔθματα τοῦ Ἀγίου στὸν τάφον του,
πιστεύουν. Ὁ Ἀστυνόμος τοῦ Μεσαρχοῦ ἔλεγε: «Ἐπὶ τῇ ἐπι-
σεύσας διὰ τὴν ταῖν. Δὲν θὰ τὸ ἐπίσταται, ὁποιοσδήποτε καὶ
ἂν μὴ τὸ ἔλεγε, δὲν δὲν ἀκούγα τοὺς κρότους ἀπὸ τὸν τάφον
του μετὰ αὐτῶν δόκον».

ΚΑΠΟΙΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Νεκτα-
ρίου εἰς ἅγιον ὑψίστη κάποια δυστορία εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἡ
ὁποία, ὅπως, αἰσῶς ἐγκαταλείρη, διότι ὁ ἅγιος ἐνεπαύθη
εἰς ἕνα ἡγούμενον καὶ τὸν εἰπε:

—Μὴν φέρετε ἀντιρρήσεις. Ὁ Θεὸς μοῦ ἔδωκε τὴν χάριν
αὐτὴν διὰ τὴν ὑπεριπὴν πῶς ἔδεξε ἀπὸ τὴν ἡμῶν εἰς τὸν κόσμον
καὶ διότι ἐσυνχωροῦσα τὴν ὁδοὺς ὅσων.

Καὶ πράγματι, καθὼς εἶδαμε, ὁ Ἅγιος ὑπέμενε πολλὰ ἐκ
πὸ φτώχεια, ραδιογραφίαι, συκοφαντίαι καὶ καταδυνάσεις.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ «μητέρα για τὴν ἡμέρα» ἐπάγγελμα στὴ Γερμανία μὲ κρατικὴ ἐπιχορήγηση

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΞΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΒΟΝΝΗ. Οἱ «μητέρες τῆς ἡμέρας» εἶναι θέμα πῶς ἀπῶς
λεῖ τὴν κοινὴ γνώμη: Ἀφορμὴ
γιὰ νὰ ἀρχίσουν οἱ σκέψεις πῶ-
ς αὐτὸ τὸ πρῶτο πρῶτο
σχέδιο ἔδωκε τὸ γεγονός, ὅτι
στὴν Ὀμοσπονδία Δημοκρατί-
ας τῆς Γερμανίας ζοῦν 700.000 πε-
ρίπου ἐργαζόμενες μητέρες, πῶς
ἔχουν συνολικὰ 800.000 παιδιά
κάτω τῶν τριῶν ἐτῶν. «Καίτοι
πρέπει νὰ φροντίζῃ αὐτὰ τὰ
παιδιά», δηλώσει ἡ Ὑπουργὸς Νε-
ολογίας, Οἰκογενεῶς καὶ τῶν Ὑγι-
ας, Καταρίνα Φόκε, καὶ τὰ λόγια
τῆς θρῆσκον μεγάλῃ ἀκρόασι.
Ἀντίθετη γνώμη ἔχει ὁ τέως ὁμο-
σπονδιακὸς Πρόεδρος τῶν Νέων
Σοσιαλιστῶν, Κάρστεν Βύγκετ,
πῶς ὁ νόμος ἀπὸ αὐτὸ τὸ σχέδιο
«ἐπιβιβάζει» φοβὰς, ὅπως ἐξέ-
γησε ὁ ἐν αὐτῷ δρόμῳ, στὴ φωνή
καρπύρη, ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο
«θὰ ἐναρμονισθῇ στὴν ἰδιωτικὴ
πρωτοβουλία ἕνας τομέας τῆς
Παιδείας».

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Οἱ ἐνάτιες συζητήσεις δὲν ἐμ-
πρόσθιν τὴν κυρία Δρ. Φόκε νὰ
ἀρχίσῃ τὸ πειραματικὸ τῆς πρό-
γραμμα πῶς διὰ τὰ ἐξῆς τὸ
σχέδιο πρῶτολογισμοῦ γιὰ τὸ
1974 προβλέπει 2,25 ἐκατομύ-
ρια μάρκα. Διατίθεται ἡδὴ τὸ
πλῆθος τοῦ κοινωποῦ γιὰ τὴν
δεκά ὡς δεκατέσσαρες τοικεῖς
ἑμβόες — μοντέλα.

Ἀπὸ πολὺ καιρὸ πῶς οἱ δι-
νατότητες τῆς φροντίδας γιὰ τὰ
μικρὰ παιδιά ἦσαν ἐν θέμα πῶς
διοσχολοῦσε τὴν Γερμανία, κυρί-
ως κτῶν ἀπὸ τὸ πρῶτο, πῶς
νὰ ἐκμεταλλεῖται κανεὶς τῆς δι-
νατότητος ἀναπύσεως ὅσο τὸ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ

δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ
δυνατὸν πρῶτο, καὶ θὰ ὁ